

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000427 10 Кжк
Бања Лука, 14.10.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу које чине судија Војислав Димитријевић, као предсједник вијећа, те судије Драгомир Миљевић и Слободан Милашиновић, као чланови вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Д. М., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске“ број: 49/03, 108/04, 37/06 и 70/06), након одржаног претреса дана 14.10.2010. године, по рјешењу Врховног суда Републике Српске, број 12 0 К 000427 09 Кж од 4.2.2010. године, којим је укинута пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000427 08 К од 29.5.2009. године, у присуству републичког тужиоца мр Ненада Врањеша, оптуженог Д. М. и његовог браниоца Д. Т., адвоката из С., донио је и јавно објавио дана 15.10.2010. године,

ПРЕСУДУ

Оптужени Д. М., син Д. и С. рођене С., рођен ... године у Б., са пребивалиштем у мјесту П., општина Б., Србин, држављанин РС и БиХ, писмен, по занимању трговац, са завршеном трговачком школом, незапослен, неожењен, нема дјеце, осуђиван, налазио се у притвору од 12.9.2008. године до 10.10.2008. године,

КРИВ ЈЕ

што је:

у времену од 1.1. до 17.4.2008. године, у мјесту П., општина Б., свјестан забране промета дроге у било којем облику, поступио супротно одредбама члана 4. Закона о производњи и промету опојних дрога („Службени гласник Републике Српске“, број 110/03) те знајући да хероин представља опојну дрогу од непознатих лица набавио хероин који се налази на листи опојних дрога и прекурсора у табели 1. под редним бројем 47., а по Рјешењу о утврђивању листа опојних дрога и прекурсора („Службени гласник Републике Српске“, број 37/04), те исти нудио на продају С. М. и П. Б., а затим је хероин у количини од 2.024,83 грама однио дана 16.4.2008. године у кућу свог дједа З. С., који живи у истом мјесту у засеоку Б.1, те

исту сакрио у лежају на којем спава З., који хероин је истог дана З. на основу потврде о добровољној предаји предмета број 12-02/6-230-344/08-1 од 16.4.2008. године предао овлашћеним службеним лицима ЦЈБ Б.,

чиме је учинио кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске, па га суд на основу истог законског прописа и уз примјену одредби члана 28., 32. и 37. Кривичног закона Републике Српске

О С У Ћ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 3 (три) године.

На основу одредбе члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске оптуженом се у изречену казну затвора урачунава вријеме проведено у притвору од 12.9.2008. године до 10.10.2008. године.

На основу одредбе члана 224. став 5. у вези са одредбом члана 62. Кривичног закона Републике Српске, суд изриче

МЈЕРУ БЕЗБЈЕДНОСТИ

Од оптуженог Д. М. одузима се опојна дрога хероин у количини од 2.024,83 грама.

На основу одредбе члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст оптужени Д. М. се обавезује да сноси трошкове кривичног поступка и то трошкове паушала поступања пред овим судом у износу од 200 (двјесто) КМ, те остале трошкове који ће бити одређени рјешењима судова пред којим су трошкови настали.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број: 12 0 К 000 427 08 К од 29.5.2009. године (у даљем тексту првостепена пресуда) на основу одредбе члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број: 50/03, 111/04, 115/04, 29/07, 68/07 и 119/08, 55/09, 80/09, 88/09 и 92/09) ослобођен је од оптужбе оптужени Д. М. да је починио кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске, чињенично поближе описано том пресудом, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

У поступку по жалби против првостепене пресуде коју је изјавио окружни тужилац из Бијељине, овај суд је рјешењем број: 12 0 К 000427 09 Кж од 4.2.2010. године (у даљем тексту укидно рјешење) укинуо првостепену пресуду и одредио одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

У складу са укидним рјешењем, овај суд је одржао претрес, на коме су отклоњени недостаци првостепене пресуде који су се огледали у битним повредама одредаба кривичног поступка, на начин што је као доказну грађу за своју одлуку узео изведене доказе пред првостепеним судом. Странке нису имале приједлога за извођење нових доказа.

На темељу овакве доказне грађе одлучујући о измјењеној оптужници овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Као што је већ речено у укидном рјешењу, овај суд је стао на становиште да се законитост провођења посебних истражних радњи оцјењује оцјеном постојања услова према времену када је та радња предузета, па да зато нема мјеста приговору из жалбе тужиоца да је у конкретном случају требало узети у обзир измијењену одредбу члана 227. тачка г) Закона о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 119/08), али исто тако ни ставу из првостепене пресуде да је за оцјену законитости предузете посебне истражне радње од значаја измјена правне квалификације из оптужнице. Законитост истражне радње надзора и техничког снимања телекомуникација оптуженог се цијени према времену предузимања те радње, па нема могућности примјене законске одредбе којом су регулисани тзв. случајни налази и која се примјењује у ситуацији када се приликом провођења посебне истражне радње дође до информација и података које се односе на друго кривично дјело, а не на оно за које је та радња одређена.

Сљедом изложеног, а насупрот ставовима изнесеним у побијаној пресуди овај суд је закључио да нема разлога да се не прихвате као законити докази искази свједока П. Б., С. М., Ж. К., М. Т., Д. С., З. С., М. С., М. Б. и Д. Г., исказ вјештака Б. В.-Д., наредба о претресу и записник о претресу куће З. С., записник о добровољној предаји предмета, наредба о одређивању вјештачења психоактивне супстанце и налаз и мишљење КТЦ МУП-а РС Б. Л. На поменуте доказе није могуће примјенити одредбу члана 10. став 3. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст, обзиром да ови докази нису добијени на основу доказа побројаних ставом 2. цитиране законске одредбе.

Ово претресно вијеће такође остаје при ставу и разлозима изнесеним у образложењу укидног рјешења да је првостепени суд неправилно примјенио одредбу члана 122. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст када је нашао оправданим приговоре одбране и оцјенио незаконитим претресање куће свједока З. С. По оцјени овог претресног вијећа за поменути претрес је постојала јасна и изричита наредба суда, а како то произилази из садржаја наредбе о претресању ЦЈБ Б. Одјељења ... број 12-02/6-230-344/08 од 16.4.2008. године, а која је донесена у складу са одредбом члана 121. став 2. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст. Исто, као и у претходном случају законитост истражне радње претресања се цијени према времену њеног предузимања, тако да накнадни

пропусти надлежних органа не могу је учинити незаконитом. Тако пропуст судије за претходни поступак да поступи у складу са одредбом члана 120. став 3. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст, не утиче на законитост предузете радње. Ово посебно ако се има у виду да у току поступка није ни оспорено да је судија за претходни поступак издао усмену наредбу за претрес, а нити су понуђени докази који би ову чињеницу довели у сумњу.

Чињеница да је у кући З. С. дана 16.4.2008. године пронађена, између осталог, опојна дрога хероин произилази из прикупљених материјалних доказа. Тако на основу записника ЦЈБ Б. број 12-02/6-230-3444/08 од 16.4.2008. године о претресању куће З. С. те записника о добровољној предаји предмета ЦЈБ Б. број 12-02/6-230-344/08-1 од 16.4.2008. године произилази да одузети предмети, чији је садржај утврђен хемијским вјештачењем по вјештаку Б. В.-Д. представљају опојну дрогу хероин. Мјерењем је установљено да се ради о количини од 2.024,83 грама. Ове доказе је суд прихватио обзиром да на исте није било материјалних приговора, а о приговорима процесне природе је већ дато образложење.

Законитост обављеног претреса куће З. С., као истражне радње је потврђена и на основу исказа свједока М. С. и М. Б., као свједока претреса, те свједока Д. Г., као овлаштеног службеног лица, чији искази су међусобно сагласни и овај суд им је у цјелости поклонио вјеру, а ни на ове доказе није било суштинских приговора.

Да је предметну дрогу у кући З. С. која је у току претреса пронађена, оставио управо његов унук - оптужени Д. М., произилази из исказа свједока Д. С., а у одређеној мјери и свједока З. С., те укупне активности оптуженог Д. М. која је утврђена провођењем посебних истражних радњи, те исказа свједока А. С. и свједока С. М. Наиме, свједок Д. С., нарочито у изјави коју је дала пред овлаштеним службеним лицем органима унутрашњих послова дана 17.4.2008. године, а која изјава је овом свједоку предочена у току главног претреса, је изјавила да је пронађену дрогу највјероватније оставио оптужени у ноћи са 15. на 16.4.2008. године. Том приликом је овај свједок повезаност свога унука са пословима у вези промета дроге кривила његов однос са свједоком Ж. К. На главном претресу свједок Д. С. је донекле измјенила своју изјаву, очигледно желећи да олакша кривично правни положај свога унука Д. М. Међутим З. С. је одступања од раније изјаве чинила тако што је на питања одоговарала питањима (како би ја то знала?) или својим констатацијама (нико мене не слуша итд.), а избјегавајући да директно негира што је изјавила пред органима унутрашњих послова.

Повезаност оптуженог Д. М. са нађеном дрогом, као што је већ речено произилази и из исказа свједока З. С. Наиме и овај свједок, деда од оптуженог, потврђује као и његова супруга Д.1, да објекат у којем је нађена дрога није био закључан, а да су постојале повремене посјете оптуженог који је њему и његовој супрузи повремено помагао у тежим кућним пословима.

Посредна потврда да је нађена дрога власништво оптуженог Д. М. произилази из исказа свједока А. С., који је потврдио да је једном приликом видео оптуженог испред кафића И. као од лица чији идентитет не жели да открије прима

одређен смотуљак. Овај свједок је говорио и о другој сличној ситуацији која се дешавала између оптуженог лица по имену Ж. са надимком Л.

Из исказа свједока С. М., а и пресретнуте СМС поруке коју је оптужени послао овом свједоку (13.4.2008 године у 14, 13, 16), произилази да је оптужени Д. М. добијени мобилни телефон желио да плати нечим „жутим што није злато“. И из ових доказа произилази да се је оптужени бавио неовлаштеним прометом опојних дрога.

Да је оптужени нудио дрогу свједоку П. Б. произилази из анализе тонског записа телефонског разговора који је обављен између оптуженог и овога свједока дана 12.4.2008. године у 14,31.51 у којем оптужени од Б. тражи 100 Еура, а у замјену да ће му дати мали више „онога“, асоцирајући јасно на опојну дрогу.

Нити један од остали саслушаних свједока не негира напријед утврђене чињенице.

Имајући у виду све напријед изнесено, овај суд је стао на становиште да је у току поступка на несумњив начин утврђено да се у радњама оптуженог стичу сва обиљежја кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске.

Из чињенице да је приликом претреса куће дједа оптуженог З. С. пронађен хероин власништво оптуженог у количини од 2.024,83 грама који је он дана 16.4.2008. године оставио у кући свог дједа, произилази да се ради о опојној дроги чији промет уопште није дозвољен која обзиром на количину служила за неовлаштени промет. Из других већ анализираних доказа произилази да се је оптужени промет ове супстанце и бавио стављајући је у промет. При томе нема никакве сумње да је оптужени познавао својства хероина и да је приликом извршења дјела поступао са директним умишљајем, односно да је био свјестан свог дјела и да је хтио његово извршење.

Приликом одмјеравања казне суд је прије свега за своје полазиште узео да је за предметно кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске прописана казна затвора у трајању од 1 (једне) до 10 (десет) година. У својој укупности узете су у обзир све околности од значаја да казна буде већа или мања, а нарочито степен кривичне одговорности који се огледа у директном умишљају, побуде из којих је дјело учињено, јачину угрожавања или повреде заштићеног добра гледано кроз количину одузете дроге, околности под којима је дјело учињено, ранију осуђиваност оптуженог, те да је ријеч о младом и незапосленом човјеку. Код оваквог стања ствари изреченом казном затвора у трајању од 3 (три) године биће постигнута сврха кажњавања прописана одредбом члана 28. Кривичног закона Републике Српске.

Примјеном одредбе члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске оптуженом је у изречену казну затвора урачунато вријеме проведено у притвору и то од 12.9.2008. године до 10.10.2008. године.

Овај суд је на основу одредбе члана 224. став 5. у вези са одредбом члана 62. Кривичног закона Републике Српске, изрекао и мјеру безбједности и од оптуженог Д. М. одузео опојну дрогу хероин у количини од 2.024,83 грама.

На основу одредбе члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст оптужени Д. М. је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и то трошкове паушала поступања пред овим судом у износу од 200 (двјесто) КМ, те остале трошкове који ће бити одређени рјешењима судова пред којим су трошкови настали.

Записничар,
Соња Матић

Предсједник вијећа,
Војислав Димитријевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ:

Против ове пресуде (члан 332. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст) дозвољена је жалба Врховном суду Републике Српске, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић